

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 19P/252/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717211798
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Majcher
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5717211798.2

Uznesenie

Okresný súd Martin v konaní pred sudcom Mgr. Petrom Majcherom vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: R. E., M. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa matky: T. E., M. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., E.. T. B. Č.. XXXX/XX, a otca: L. E.D., M. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., E.. Š. Č.. XXX/XX, za účasti Okresnej prokuratúry L., o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin na uloženie výchovného opatrenia, takto

rozhodol:

Ukladá maloletému R. E., M.. X.X.XXXX a jeho rodičom, matke T. E., M.. X.X.XXXX a otcovi L. E., M.. XX.X.XXXX povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na referáte poradenskopsychologických služieb na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Martin podľa ich pokynov v počte stretnutí päť od právoplatnosti tohto uznesenia.

Referát poradenskopsychologických služieb na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Martin sa zaväzuje do 5 dní od realizácie prvého stretnutia zaslať tunajšiemu súdu správu o realizovanom stretnutí.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin sa svojím návrhom doručeným na Okresný súd Martin dňa 31.10.2017 domáhal, aby súd nariadil maloletému a jeho rodičom výchovné opatrenie, a to podrobenie sa odbornému poradenstvu na referát poradenskopsychologických služieb na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Martin.

Svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Martin sp. značka 22P/43/2013 zo dňa 13.05.2013 je otec oprávnený sa stretávať s maloletým R. každú párnú sobotu v mesiaci od 10.00 hod., kedy ho prevezme pred bydliskom matky do 18.00 hod., kedy ho odovzdá matke pred bydliskom matky. Z dôvodu, že sa styk otca s maloletým nerealizoval podľa rozhodnutia súdu, otec dňa 03.09.2013 podal na Okresný súd Martin návrh na výkon súdneho rozhodnutia, ktorý je na vedený pod sp. značkou 21Em/2/2013. Otec vo svojom návrhu uviedol, že matka odmieta otcovi umožniť styk so synom. Orgán SPODaSK vykonal niekoľko pohovorov s matkou aj s maloletým R.. Matka sa pri osobných pohovoroch vyjadrila, že nikdy maloletého neovplyvňovala a nebránila mu v stretávaní sa s otcom. Uviedla, že maloletý sám odmieta stretávania s otcom. S otcom maloletého nikdy nežili v spoločnej domácnosti a maloletý si s otcom nevytvoril vzťah. Maloletý počas osobných pohovoroch uviedol, že sa s otcom odmieta stretávať. Na otázku prečo je to tak, maloletý uviedol, že sa s ním necíti dobre. V čase, keď sa realizoval styk otca s maloletým sa mu otec nikdy nevenoval. Všetky stretnutia s otcom trávil len s cudzími ľuďmi. Otec maloletému nevytváral program, ktorý by bol pre maloletého zaujímavý a primeraný jeho veku. V neposlednom rade sa maloletý vyjadril, že pre neho bolo veľmi stresujúce, keď si otec na stretnutia privolával policajnú hliadku. Dňa 14.10.2016 bola z Okresného súdu Martin na odd. SPODaSK doručená výzva, kde súd

Orgán SPODaSK vyzval na podanie návrhu na uloženie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov. Dňa 10.11.2016 odd. SPODaSK doručilo

na Okresný súd Martin vyjadrenie k výzve, v ktorej bolo uvedené, že Orgán SPODaSK dňa 03.11.2016 vykonal osobný pohovor s otcom, s matkou maloletého aj s maloletým R.. Maloletý R. sa aj naďalej odmieta stretávať s otcom. Matka sa vyjadrila, že nemarí súdne rozhodnutie, v ktorom je upravený styk otca so synom, ale je to synove rozhodnutie a jeho nezaujem sa s otcom stretávať. Rodičia maloletého prejavili záujem absolvovať odborné poradenstvo, ktoré by bolo nariadené súdom. Otec je však ochotný absolvovať poradenstvo iba v dňoch pracovné voľna a pracovného pokoja, alebo počas víkendov, kedy sa má realizovať styk otca so synom. Matka je ochotná absolvovať odborné poradenstvo len v prípade ak nebude spoplatnené, pretože nemá dostatok finančných prostriedkov. V závere vyjadrenia bolo uvedené, že vzhľadom k tomu, že otec maloletého býva na adrese P., Š. XX sú toho názoru, že výchovné opatrenie nie je možné realizovať a nesplnilo by svoj účel. Ponechávajú na rozhodnutí súdu, či rodičom a maloletému R. uloží výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 2. písm. d) Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov. Dňa 05.10.2017 bola z Okresného súdu Martin na odd. SPODaSK doručená výzva, kde súd Orgán SPODaSK opätovne vyzval na podanie návrhu na uloženie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na zložitosť situácie v rodine, na skutočnosť, že napriek vynaloženému úsiliu sa styk otca s maloletým nerealizuje tak, ako je upravený rozhodnutím súdu a ak je to v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení výchovného opatrenia.

2. Matka sa k návrhu písomne vyjadrila podaním, ktoré bolo na súd doručené dňa 03.01.2018. Uviedla, že rozsudok OS Martin č.k. 22P/43/2013-88 zo dňa 13.5.2013 a vo výroku o výživnom potvrdzujúci rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 6CoP/67/2013 v plnom rozsahu rešpektuje. Dôvodom, že sa styk syna R. E. so svojim otcom L. E. nerealizuje podľa rozhodnutia súdu, nie je to, že by týmto stretnutiam bránila, ako to tvrdí otec, ale to, že R. stretnutia so svojim otcom odmieta. Záujem otca o svojho syna bol vždy veľmi zriedkavý a nielen že nevyužíval priestor na stretnutia so synom, tak ako mu to umožňovalo rozhodnutie súdu (vid' zoznam zrealizovaných stretnutí v prílohe), ale nikdy sa o syna priebežne nezaujímal, nezaujímal ho školské výsledky, zdravotný stav, mimoškolské aktivity a záujmy, bez povšimnutia ostali všetky R. sviatky, Vianoce, či iné významné udalosti v jeho živote. Starostlivosť otca o svojho syna sa začína aj končí zaplatením výživného v sume 80 eur. V rámci návštev, ktoré sa v minulosti uskutočnili, si otec riešil v jeho prítomnosti najmä svoje súkromné, alebo pracovné záležitosti a R. sa v podstate vôbec nevenoval. Nikdy sa nesnažil vytvoriť mu program, ktorý by bol pre neho zaujímavý a veku primeraný. V čase strávenom s ním, R. otec zakázal s matkou hovoriť, v jeho prítomnosti ju urážal a kritizoval, dokonca, podľa R. slov, sa mu vyhrážal, že ak sa s ním nebude chcieť stretávať, pôjde do polepšovne a matka do väzenia. Je úplne prirodzené, že sa R. stretnutí s otcom začal obávať a odmietať ich, ťažko prežíval už vedomosť, že otec chce prísť bol nervózny, podráždený, plačlivý, mal problém so zaspávaním. Necitlivý a násilnícky prístup otca vo vzťahu k synovi následne pokračoval privolávaním hliadky PZ SR v prípadoch, keď s ním R. odmietol odísť a neskôr návrhom na výkon rozhodnutia (č.1. 21Em/2/2013-21). Problematické stretávanie sa na matkin podnet riešili už niekoľkokrát v spolupráci s kolíznou opatrovníčkou ÚPSVaR v Martine. Zároveň v rámci súdneho konania (č.k. 22P/43/2013-88) R. dvakrát vypočúvala sudkyňa OS Martin T.. L. T. a v rámci súdneho konania (č.k. 21Em/2/2013-21) sudca OS Martin T.. R. U.. R. vtedy jednoznačne prejavil svoj postoj, že nemá záujem s otcom sa stretávať. Otcovi bolo opakovane odporúčané, aby sa pokúsil zmeniť svoje správanie k synovi a uvedomil si, že R. negatívny postoj nie je dôsledkom manipulácie, ale vyplýva z dlhodobého správania sa otca k synovi. R. má 15 rokov a veľmi citlivo vníma a reaguje na veci, ktoré sa týkajú problematického vzťahu jeho otca so matkou a s ním. K svojmu otcovi nemá vytvorený žiadny vzťah, nikdy o ňom nehovorí, nepýta sa na neho a odmieta s ním udržiavať kontakt. Zo svojho otca má strach a nesmierny stres, ktorý v žiadnom prípade neprispieva k jeho zdravému vývoju. V aktuálnom školskom roku (2017/2018) R. začal študovať v 1. ročníku strednej školy. Nakoľko začiatok štúdia a adaptácia na strednej škole je pre neho náročná, má odôvodnené obavy, že psychická záťaž súvisiaca so súdnymi pojednávaniami a s návštevami psychológov môže mať vplyv na jeho zdravotný stav, prospievanie v škole a teda aj na možnosti ďalšieho vzdelávania v budúcnosti, na jeho nálady a vytváranie vzťahov, ale aj na jeho vzťah k autoritám. Rozsudok OS Martin (č.k. 22P/43/2013-88) v plnom rozsahu rešpektuje a stretnutiam otca so synom nebráni. Urobila všetko pre to, aby R. vedel, že jeho otec má právo sa s ním stretávať a čas, kedy sa tak má diať, určil súd. Matka miluje svoje dieťa a chce pre neho len to najlepšie, je presvedčená, že musí rešpektovať jeho názor, byť pre neho oporou a stáť za každých okolností na jeho strane a na strane jeho záujmov. Nemôže si dovoliť tým, že R. bude nasilu nútiť stretávať sa s otcom, naštrbiť jeho dôveru, nakoľko by stratil pocit istoty a bezpečia, ktorý pre neho predstavuje. Má za to, že trestať R. výchovnými opatreniami nie je správne, nevykonal totiž nič zlé. Urobil len to, že odmieta tráviť svoj čas s človekom, s ktorým sa necíti dobre. Ani my dospelí predsa netrávime svoj voľný čas s ľuďmi, v

ktorých spoločnosti sa necítíme dobre a nemáme si s nimi čo povedať. Majú možnosť voľby, s kým svoj čas strávia. Mrzelo by ju, keby R. túto možnosť nemal a to len preto, že je dieťa. Týmto si dovoľuje vážny súd požiadať, aby zvážil, či by vo veku 15 rokov nemal mať možnosť rozhodnúť sa sám. Hlavne ak to, že sa nechce stretávať so svojim otcom je spôsobené výhradne správaním jeho otca. Otec je človek, ktorému nezáleží na nikom a ničom, čo je dôležité pre iných ľudí, pre neho je dôležitá len jeho vlastná spokojnosť. Ak niekto z nich potrebuje odborné poradenstvo, tak je to práve otec. V prípade, že súd svojim rozhodnutím R., matke a otcovi odborné poradenstvo nariadi, matka a R. budú toto rozhodnutie v plnom rozsahu rešpektovať, pokiaľ nebude odborné poradenstvo zasahovať do času R. školských a mimoškolských povinností (štúdium na jazykovej škole) a matkiných pracovných povinností.

3. Na pojednávaní konanom dňa 02.02.2018 boli prítomní všetci účastníci konania.

4. Súd vykonal dokazovanie:

- výsluchom matky, otca, maloletého dieťaťa, kolízneho opatrovníka a zástupcu Okresnej prokuratúry L.,
- oznámením o narodení maloletého,
- rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 22P/43/2013 zo dňa 25.9.2013,
- vyjadrením matky k návrhu spolu s prílohou o zrealizovaných stretnutiach v období rokov 2008 až 2012

a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 22P/43/2013 zo dňa 25.9.2013 právoplatným dňa 14.06.2013 v časti úpravy styku v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 6CoP/67/2013 zo dňa 25.09.2013 právoplatným dňa 30.11.2013 a vykonateľným dňa 21.12.2013 bol upravený styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každú poslednú párnú sobotu v mesiaci od 10.00 hod., kedy otec prevezme dieťa pred bydliskom matky do 18.00 hod., kedy otec dieťa matke pred bydliskom matky odovzdá.

6. Posledné stretnutia otca s maloletým prebiehali v roku 2012, a to 22.04.2012, 03.06.2012, 15.07.2012, 29.07.2012, 26.08.2012, 09.09.2012, 21.10.2012.

7. Matka na pojednávaní uviedla, že podľa jej názoru ďalšie nejaké stretávanie na úradoch a pred psychológom by znamenalo pre maloleté dieťa neprežitý stres. Čo sa týka aj zákonnej definície nariadenia výchovných opatrení musí podotknúť, že tieto sa majú nariaďovať v prípade, ak ide o nevhodné správanie dieťaťa, čo v danom prípade splnené nie je. Čo sa týka vzťahu s otcom maloletého dieťaťa, tieto nie sú v podstate žiadne, matka je pre otca obyčajná nula, čo už nie raz aj potvrdil svojim správaním. Má za to, že dieťa vychováva zle, nič nerobí správne. Pokiaľ by však došlo k nariadeniu výchovného opatrenia podotýka, že s týmto nesúhlasí, avšak ak súd uzná za vhodné a nariadi takéto výchovné opatrenie, samozrejme bude takéto rozhodnutie rešpektovať. Nikdy nebránila v styku maloletého s otcom, čo vyplýva aj z prílohy zo zoznamu zrealizovaných stretnutí v období rokov 2008 a 2012. Tie stretnutia boli zriedkavé, pričom posledné tri stretnutia už aj maloletý odmietal, to znamená, že zo strany otca tam prehnany záujem o stretávanie s maloletým nebol.

8. Otec na pojednávaní uviedol, že čo sa týka aj výpovedi matky na tunajšom pojednávaní nechápe z jej strany osočovanie, keďže je skutočnosť taká, že spolu nekomunikujú už 5 až 7 rokov. Nie sú vôbec v kontakte, pričom musí podotknúť, že tento návrh po tých rokoch, čo sa snažil jednoducho zabezpečiť si stretávanie s maloletým aj zo strany súdu jednoducho prichádza neskoro. Podotýka, že určitý podiel na tomto skutkovom stave majú aj súdy, ktoré pomalšie konajú. Vždy mu matka obmedzovala tieto stretnutia v minulosti, v súčasnosti už je samozrejme maloletý v takom veku, kedy je veľmi ťažké ho k niečomu nútiť. Keď nastúpil do prvého ročníka, na stretnutia sa tešil, pre otca bolo veľmi komplikované, keďže nie je z L., vytvárať mu alebo tráviť s ním voľný čas v nejakom domácom prostredí, preto sa snažil mu vytvárať program v rámci jeho možností, či už chodili do Ž. k rodine alebo do M. U.. Snažil sa roky dávať na súdy návrh, aby bol rozšírený styk na víkendy, prázdniny, čo mu nikdy nebolo zo strany súdov vyhovené. Maloletý je vo veku, kedy si ešte neuvedomuje toto svoje rozhodnutie. Čo sa týka aj rokov dozadu vždy bol ovplyvňovaný, to znamená, že je to stav, ktorý jednoducho pramení z rokov dozadu a toto je len výsledok.

9. Kolízny opatrovník na pojednávaní uviedol, že sa stotožňuje s návrhom ako aj s jeho dôvodmi. Je potrebné konštatovať, že situácia v rodine je komplikovaná a preto podľa ich názoru bude aj v záujme maloletého dieťaťa nariadiť výchovné opatrenie. Chcela by doplniť tento návrh v petite o tú skutočnosť, aby tam bol uvedený počet stretnutí - 10, počas ktorých sa bude toto poradenstvo realizovať.

10. Maloletý za prítomnosti zástupcu Okresnej prokuratúry L. a kolízneho opatrovníka na pojednávaní uviedol, že čo sa týka jeho stretávania s otcom, toto sa už dlhú dobu nerealizuje a áno tak, ako predložila matka prílohu zrealizovaných stretnutí nejaké boli v roku 2008, od toho roku bolo ešte pár stretnutí, teraz je situácia taká, že dlhé roky sa už s otcom nestretáva. Čo sa týka kontaktu, zvykne mu niekedy napísať na narodeniny smsku, on sa nejakého kontaktu s ním ani nedožaduje. Keď bol aj s ním v rámci realizácie styku robili a chodili tam, kde nechcel, nevytváral mu zaujímavý program a v tomto smere, keďže s ním nechcel byť, sa ani nejakým spôsobom nesnažil ho o tom informovať. Čo sa týka nariadenia výchovného opatrenia, úprimne môže povedať, že by bol najradšej tie stretnutia nerealizoval, pretože už samotná skutočnosť, že chodí po súdoch a po úradoch mu je viac ako nepríjemná, avšak aj po konzultácii so zástupkyňou Okresnej prokuratúry L. a kolíznym opatrovníkom dospel k názoru, že by to vyskúšal na určitý počet stretnutí.

11. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

12. Podľa § 37 ods. 7 Zákona o rodine, súd sleduje vykonávanie výchovných opatrení najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom a s príslušným zariadením.

13. Podľa § 37 ods. 8 Zákona o rodine, súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia. Ak súd na základe zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia rozhoduje o opakovanom uložení výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa § 54, môže dočasne upraviť pomery maloletého dieťaťa do právoplatnosti rozhodnutia.

14. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že je potrebné uložiť výchovné opatrenie spočívajúce v odpornom poradenstve rodičom a maloletému dieťaťu, aby sa po rokoch dala šanca aspoň na čiastočné obnovenie vzťahu otca s maloletým dieťaťom. Súd nepovažoval toto výchovné opatrenie za trest pre maloletého, ale poskytnutie možnosti na zabezpečenie stretnutí s otcom, hoc si je vedomý, že vzťah maloletého a otca je značne narušený, nestretávali sa niekoľko rokov. Záujem maloletého súd videl v tom, že by bola možnosť na korekciu stávajúcich vzťahov, aspoň na úroveň vzájomnej častejšej komunikácie, keď už maloletý stretávanie razantne odmieta.

16. Súd zaviazal Referát poradenskopsychologických služieb na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Martin na predloženie správy po prvom stretnutí, keďže od tejto sa bude odvíjať ďalšie hodnotenie výchovného opatrenia a tiež v prípade jeho neúčelnosti, zváženie jeho zrušenia. O tejto skutočnosti boli účastníci upovedomení.

17. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a 2 CSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, uvedenie spisovej značky tohto konania, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasledujúcich CMP.

Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.